Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26478
Copyright: Admont, Benediktinerstift

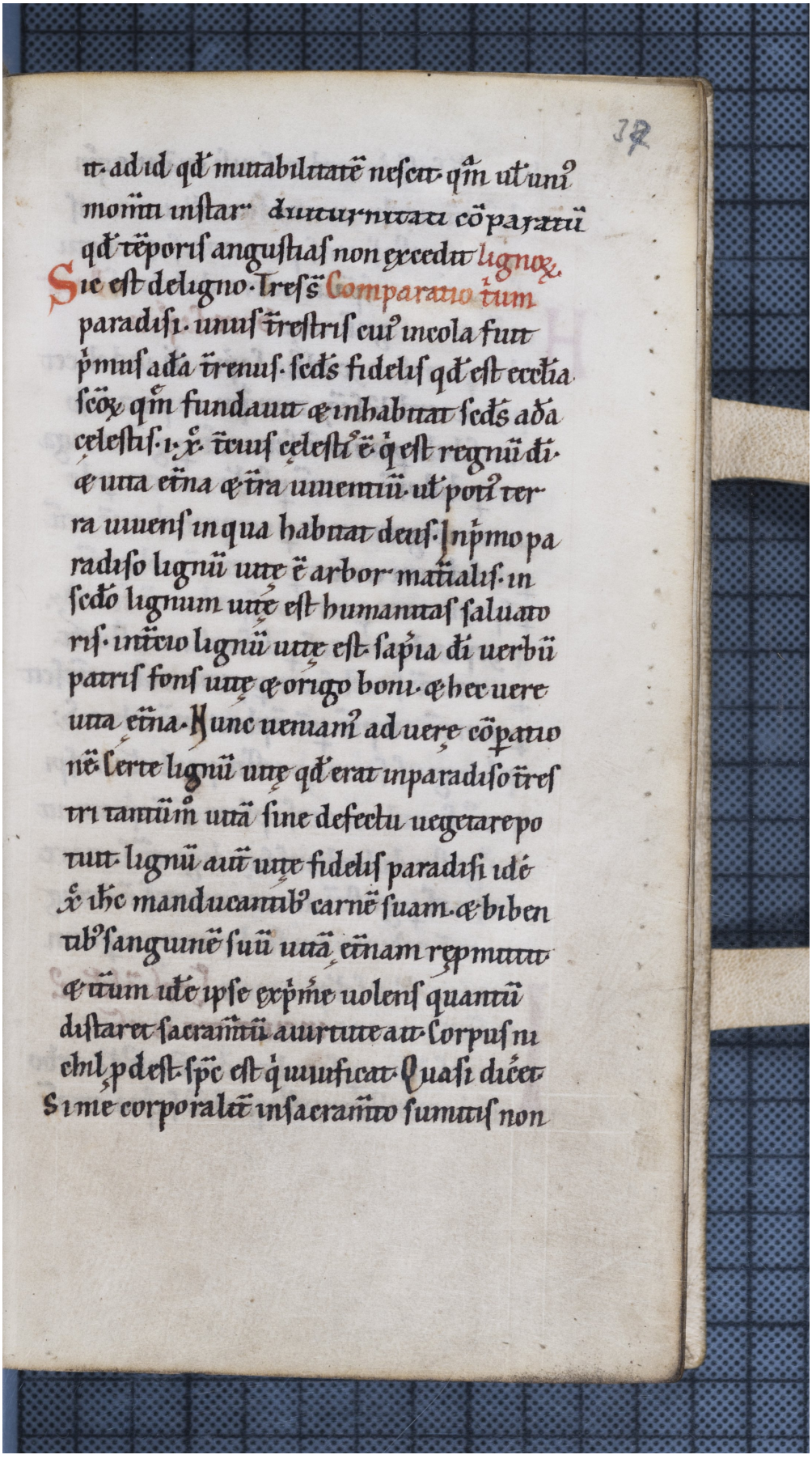

37

it. ad id qd̄ mutabilitatē nescit. qm̄ ut uni
momēti instar diuturnitati cōparatū
qd̄ tēporis angustias non excedit lignoꝝ.
Sic est de ligno. Tres s̄ Comparatio tum
paradisi. unus t̄restris cui incola fuit
p̄mus ad̄a t̄renus. scd̄s fidelis qd̄ est ecclia
scōꝝ qm̄ fundauit ꝗ inhabitat scd̄s ad̄a
celestis. i. x̄. t̄cius celesti ē q̄ est regnū d̄i.
ꝗ uita et̄na ꝗ t̄ra uiuentiū. ut poti ter
ra uiuens in qua habitat deus. In p̄mo pa
radiso lignū uitę ē arbor mat̄ialis. in
scd̄o lignum uitę est humanitas saluato
ris. in t̄cio lignū uitę est. sap̄ia d̄i uerbū
patris fons uitę ꝗ origo boni. ꝗ hec uere
uita et̄na. Nunc ueniam ad uerę cōpatio
nē. Certe lignū uitę qd̄ erat in paradiso t̄res
tri tantūm uitā sine defectu uegetare po
tuit. lignū aut̄ uitę fidelis paradisi id̄e
x̄ ihc manducantib̄ carnē suam. ꝗ biben
tib̄ sanguinē suū uitā et̄nam rep̄mittit
ꝗ t̄tum id̄e ipse exp̄me uolens quantū
distaret sacram̄tū a uirtute ait. Corpus ni
chil p̄dest. sp̄c est q̄ uiuificat. Quasi dicet
Si me corporalit̄ in sacram̄to sumitis non